

שְׁלֵשִׁים וָשֵׁשׁ פָּרָק רִאשׁוֹן כְּרִיתוֹת

## מסורת הש"ס

[illegible]

## הגהות הב"ח

(ב) ג' וז' אחרת נסמך אמר  
ליה והאמר רב יהודה הקב"ה  
יעזר בהבטחות וז' קבטון  
בכסם אחרת מימי מחלתי חסם  
ג'ל' אחרת ד' תמק: (ג) ישי'  
נאקלן וז' כס' אס' אס' אס'  
אחרת מיה' לסוך האספסוס:  
(א) דיה' וז' אס' וז' אס' אס' אס'  
אחרת מיה' שיעשה משה  
דבתיב וז' אס' וז' אס' אס' אס'

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

אסור: "ואי קא תאון בתייהר שויר  
אליין אפי' ערדן; אסור רבא  
אלא אסורין ביה מחשבה אסורין  
א"ה מה עבודת כוכבים חשיבין על  
הסמית ומביין [מביאן] הקרי ופשיט  
לעצמם ע"פ חכ' ע"י שנים  
בראיהו עשוקי עדות היתו שמעדי  
למאן דאית ואתה. על מ"ס פס  
לקי: דמיתלל חיה קרא. חללק תו  
שור אל מלא' הילכתא בחביתו  
קרא האב באכילה חלב חיה עשוק  
חצי היין לפר: מ"ה עשן שכן  
אליה ע"ה קרבה למזבח מ"ה שאר  
מכלל דרמנא דאמרי דרמי' מבי  
חלב חיה מ"ה חלב בעצתא דקדישין  
חלב חיה חסר דור וכשב וצו אל

(א) נראה דל"ל ואפי' כי לית ביה חשש

**קרי מנחה** (אשתי הלחם של עזרת דכחי  
החדשה: שכן איטנהו בעינייהו. הלך  
מן מה לקלי דאיחיה בעיניה ליכא למימר  
אום. ודי פרכת מה לקלי שכן נחרבה על  
יומיה:

כתב רחמנא לא חסד  
 חסד שבעללל הוא אמר  
 לאכלם ב' בשעריך משע  
 למל' ליחודי אביהם ב'  
 "האובל לחם קלי ווכרם  
 וקין על לא שבעללל  
 קראי לימא רחמנא  
 איכא למיפך מה ללחם  
 נחוב קלי ולא לנחוב  
 מקלי לא אתי משוע  
 לא אתיה ברימי חסד  
 דקלי יתחבה אצל מ  
 אצל מנחות נחוב כרמי  
 איכא למיפך מה ללחם  
 מבריינו מן חד לא ילפ  
 נחוב לחם וגיני  
 למיפך מה לקלי ווכרמי  
 נחוב קרא כרמל וגי  
 למיפך מה ללחם וקלי  
 אמר ד' רבי יצחק  
 מלחם ווכרמל אמר  
 שכן תחבה אצל חלה  
 כרמל לא נשתנה מב  
 לוקה דמייתר ב' ואימא  
 אכולתון מחייב דא א  
 כרמל וקלי אי גמי נ  
 כתב לקלי באמצע ה  
 נחבי ווכרמל נחייב  
 תתי גזירה שוה קלא  
 מגופי תורה ולא לימ  
 דאמר רבי יוחנן  
 וכו' ב' להלן יאובל  
 יתנפש אכולתון מ

מאי לעולם אל תהי גזירה שוה  
קדוש קרש <sup>(א)</sup> ואוכלו עונו ישא  
אל תהי ג"ש קלה בניעוך וישא  
אמר ל' ר' יצחק בר אבדימי  
עניך שהרי נספלים הן הן גופי  
וידעו דמיהם כם מה הלך  
ד' ר' יו <sup>(א)</sup> למוסור לצבור מלפני  
דמשה כלכד אצור מר למוסור  
לכבד לנבי קטרת לא תעש <sup>(ב)</sup> לכבד  
קטרת <sup>(ג)</sup> ונולף משמן מה  
קטרת שפגמחה לחצין חיבי  
היו כמורה דור דאסור אבל ת  
דמקויר פרס שחרות ופרס ביי  
וקנה חמשותף ואיתרי נמי  
אימא קנה חמש כקנמן בשם  
דחורו להו תרין אלפין ואימא  
אמר ליה רב פפא לאבי כשהור  
ד ואת אמרת בהכרז <sup>(ד)</sup> והאמא  
ד רבנן בשם אמאי מייתי מ  
כדלוקה ה' ממות היין ניהי  
ה' יודע בהכרעות ומאי בד כבד  
כר <sup>(ה)</sup> משלקו <sup>(ו)</sup> העוקרין דבי  
ן ושלקום בכמים והציץ עליהן

לא אחי דגן שכן יש כהן עד ריכזי אלל תזכר  
חזא ובר. לעיל גבי חלב שור

[illegible]

(ב) פ"ב ש"ך (דף ג ע"ב, ג) נראה דג"ל טקס על (לא)

אשה ובה אף כאן נמי באל  
הוא אין מזהירין מן הדין: ו  
את אמה ומה היא (ויקרא  
גל האם ועל הכלה לא

[illegible]

ה' בענין שחרר נחמא ונחא  
 ח' קדש ה' חלל וכתב  
 י' בתו נאמסותי וי' חת  
 יא' הנה הנה לאיסורא  
 יב' ולא לימדה הכת  
 יג' קולא אף כאן במקד  
 יד' סחיי חורבן ממנ  
 יו' ע"מ למסור ח' ח  
 יז' כלם הוא דאסור אבל  
 יח' כי ממנם לחצין פטור  
 יט' שפטמו לחצין פטור  
 כ' שפיר רמי נבי קטור  
 כא' עירבים ח' שמן המ  
 כב' חלם אלף ושבעה מ  
 כג' קנמן בשם מחציתו  
 כד' י' אס כי כתוב ק  
 כה' שוקל בהרער הוא ש  
 כו' רב ירמיה הקב"ה ויו  
 כז' רחם מאת מרת ש  
 כח' יצאית בבת ארמ  
 כט' ממ רבינא ז' שלא יניח  
 ל' יהודה א"ל רבי יוסי  
 לא' המשהה קולטא א

ועוהי מלי למישרן הכי:

בוא בר לוי: פ' ע"י בחרושין: י' מה כח וזה: י' בר ע"מ למסורו לצבור צ"ע דאמרי לקמן וצ"ל אצ"ג ולא צריך. [י' ע' ג' ע"י בחרושין: ג'] במדבר שלקום נמחק: ג' חובת המטעה נמחק: הברעות ע"א: ט' אלא אמר אביי רב

א' לחלק: אלא היינו טעמא דר' יששכר וצוין כיצא בהן דוכל בהמתך יחזור קרא כל חלב כשב בלכר ולא מצית דת כוכבים בצבור דכתיב וצשו כל חלק אתו ינחיתו כר: ודבר למד מעצ חלב שור מן לאו דחקת עולם דחקו' ודכתיב בקדשים (אבל האי כל חלב לא יחייב על כל אחת ואחת ד'איסורא

למט וישיש לזי ישר. (ד) מרחה מזה דר

כבת בנה. וא"ת קל וחומר  
ה. שרי יקח איש את אשה  
ב חייבי שקילה כגון הבא  
אלא דמיהם גם (שם):  
לסוך ממנו חייב דכתיב

אשר יקח כמזהו: והסך  
שלא פטמו ידו: (א) ואשר  
מאמתי של משה: לחלוק.  
דההוא דמשה הוה הין י"ב  
דקטרת קפ"ד מנין דככל  
קטיר מנה כדאמרין לקמן  
ה מנין (בכמין ימות האמה):  
ה מנין (ה' מזה: ה' מזה:)

מן כֶּשֶׁם ה' מִחוּץ. דְּהֵי  
 וּמַחֲמִיתוּ חֲמִשִּׁים וּמֵאָה  
 וְיֵחַד אֶחָד לְחֹאֲזִי כְּדִי שִׁיב  
 רְעוּת: חֲמֵה הֵבִי קִישָׁא לִי.  
 אֲשַׁמְעִיךָ בְּרִיחֵי דָא  
 דְּקֵרָה רוּחַ חַיִּמָּה קֵרָה  
 מִן כֶּשֶׁם דְּמַחֲמִיתוּ דְּקֵרָה  
 אֲחִי קִמְלִי: מַחֲמֵה לְמַחֲמֵה  
 עֵין כְּעֵין. שְׂאִין  
 יֵעֵ: (ע"ר) הֵבִי  
 שְׂעֵה הֵבִי שְׂעֵה הִבְרַעְתָּ  
 מִן כְּמוֹת שְׂעֵה וְהִמְקוּס יוֹדֵעַ

ישיב רומי: אלם אמר (ז' רכ)  
 קשא ליה בר. ה"ב אלם  
 נה. מדקא מייתי ליה תר  
 אלם לאמשיב ישיב ערד: שר  
 רב. שיקול קדא לך כסס וכסס  
 ולא ישיקול במיין דמר  
 ישיקול קדא כגד מר דרור:  
 כנשמיס: אינו משיק.  
 ז' אלם יבין ועיקרין  
 [מחל]: ערין נמי. שכל  
 קי ערין השמן לא יכלעו:  
 קמו וחסרו. קמו שרי וקסמו.  
 רובע ביומא (פ' גף): קמו  
 ועל העיקרין ונמו כלליות:

ה' יולא לימדו הכתוב  
את הנוחר באש <sup>(י)</sup> כי  
ולא לימדה הכתוב  
מה לשרפה אמר רב  
ש דתניא <sup>(ז)</sup> נאמר כאן  
את השמן כו' ת"ר  
משאין חייבין אלא על  
קל אחאי <sup>(ח)</sup> מכתוב  
דור פטור גבי שמן נמי  
נמי כי מפטם לחציין  
רבא גבי שמן כתיב  
הקטרת אשר תעשה  
דור ה' מאות קדה ה'

אֲתִים אִף קִנְה בָשֶׁם  
וְקִנְה בָשֶׁם מִחֲצָה  
בְּעֵץ הוּא שׁוֹקֵל אֹמֶר  
וְהָאֱלֹמָה דְּרִית בְּהוּ  
בְּחֹד וְיִמְנָה וְחִמְשִׁים  
לָהּ לִקְמָן בָּשֶׁם בְּחֹרִי  
קֵל וְיִשְׁקֹל ת"ר שֶׁמֶן  
וְעִקְרִין אֵינוֹ סִיפָּה 33  
חֹה אֹמֶר לוֹ ר' יְהוּדָה  
וְכִי

אנל פלה ומירוש ננסרס וילר  
ליהו: א'מס ק'י רש"ת נחיר

(א:) קדש כתיב הכא ואוכליו: (ב:) ער לא נעשה פמשה ואילך שום ששן הכא זור פטור. חס: (ג:) אחיא ובמחנותיו: (ד:) ברי ר"י: (ה:) ספק אלא כיצד עושה ה' ספר ואור והדא: (ו:) מבריע המקום י' שמים אות ב' ממקל: (ז:) טובא שפיר י' עיניה ה' טובא עיניה:

ל חלב שור למצונו דחיה וכשב וזו  
ת בהן מלאכה כשבת ויש מלאכה בע  
ת ולא כתיב תמן כשב ולא עז, הוראלי  
: שכן יש בהן עז רכוי, שור יש לו  
ליטא אף באיסור חלב ליטא; ושור  
דקדשים כתב דלמיניו לאחורא את  
דקדשים רליח בהו (חיה) אפי' כתיב  
מלקיות למריחות אכתי לא ידעין א

הם כאן דרנען פאר דעם ילדישן שולן

[illegible]

תורה אור השלם

1. ואבדלו עטו קיטא כי את  
 קדש ה' חלל ונברתה הנפש  
 הוורא מעתה: יקראו יח  
 2. ואם לאבדו יאכל משען וכן  
 ישלכו ביום השלישי לא יצרה  
 הקירוב אתו לא יחשב לו  
 3. גזל יהיה חפשיה אנאלת  
 משען עזת תשא: יקראו יח  
 4. ואם יותר מבשר המלאים  
 ימנע הלחם עד הבקר וישפוט  
 5. לא הותר כבאש לא יאכל בו  
 6. קדש הוא: שבות טו לו  
 7. המקטרת אשר תעשה  
 במחבתה לא תעשה לכם  
 8. קדש תהיה לך ליה:

מִסְפָּר רַשׁ"י

[illegible]

שיטה מקובצת

(א) לאלמל מאי לא תוכל לאכול  
 משעירי קמחך ודחור;  
 (ב) אכילה אבל דחור;  
 (ג) אין לרקק על לא שכללות  
 אע"פ דכולן פסושים במקרא  
 הניזא אפי' חשיב להו לא  
 שכללות משום דא"י לא  
 חפרשו שמעין כוללו שסיד  
 שכלל דאין תוכל לאכול משום  
 כדא"י לעיל גבי חלב וכו'  
 ובשם רע. חסד: ד' (ח) ויכרם  
 ע"פ: ח"י בחושין: כ"ל;  
 וקלי' ח"יב ויכרם מ"ח"יב: כ"ל;  
 שיה דיליף ע"פ ע"פ מנחה  
 אמר: ח' הני בדרא כ"ל ר"ע  
 ח"י

במסגרת דוכתים (דף סו) לא מייח  
דושיין: יצ' מאנוסרי אחד מגוסי  
זה שהרי הוא קיים לעתיד לבא  
(א) קטורת ותיילף אות ג' ומחק:  
או העיקרין ושראום במים חיבת  
בבכרעות לשלם שכר המריבה  
יין (אא"ה כן היה הגירסא לפני

בכלל שור דבהמה נזנהו כמו  
ת כנן רש באוויין וחגגוויין;  
תרבה בנסיים. דכתיב תסכים  
ב נסיים שראויין למוכה כשב  
נשב תנו לא אחי אלא לחלק;  
ר לא בקרשים אבל האי כל  
ר לא תאכלו סחמא (דלא) ונלא  
ילפינן לא רכל חלב ולא

ללימודים בענפי הנדסה ורפואה